

Nr 45.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1941 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 15 december 1939 (nr 850) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv.

I en till riksdagen avlåten, den 16 maj 1941 dagtecknad proposition nr 250, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 15 december 1939 (nr 850) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 15 december 1939 (nr 850) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv.

Härigenom förordnas, att lagen den 15 december 1939 angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv, vilken jämlikt lag den 31 maj 1940 (nr 393) gäller till och med den 31 maj 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Såsom ett led i de av 1937 års riksdag i valutavårdande syfte beslutade beredskapsåtgärderna ingick bland annat ett bemyndigande för Konungen att, om sådant med hänsyn till utomordentliga omständigheter prövades nödigt, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter bank- och fond-

inspektionens hörande meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv. Stadgande härom innefattades i en den 4 juni 1937 utfärdad lag (nr 305), vilken ursprungligen ägde giltighet till och med den 28 februari 1938 men som därefter successivt förlänades fortsatt giltighet, sista gången genom lag den 26 maj 1939 (nr 196), enligt vilken giltighetstiden skulle utsträckas till och med den 31 maj 1940.

Genom beslut av 1939 års urtima riksdag (propositionen nr 30, riksdagens skrivelse nr 80) ersattes emellertid 1937 års lag med en ny lag i ämnet, vilken i vissa avseenden innefattade en uppmjukning av de ursprungliga bestämmelserna med syfte att möjliggöra en smidigare tillämpning. Den nya lagen, som utfärdades den 15 december 1939 (nr 850), gällde ursprungligen till och med den 31 maj 1940 men erhöll genom lag den 31 maj 1940 (nr 393) fortsatt giltighet till och med den 31 maj 1941.

Några bestämmelser meddelades icke med stöd av 1937 års lag i ämnet och ha hittills icke heller meddelats enligt den nya lagen.

I skrivelse den 17 april 1941 hava *fullmäktige i riksbanken* uttalat, att enligt fullmäktiges mening i nuvarande läge funnes anledning att även i fortsättningen bibehålla den beredskap, som skapats genom ifrågavarande lagstiftning. På grund härav hava fullmäktige hemställt, att berörda lag den 15 december 1939 måtte erhålla förlängd giltighet till och med den 30 juni 1942.

Fullmäktige i riksgäldskontoret hava i ett den 30 april 1941 dagtecknat, efter remiss avgivet utlåtande i ärendet yttrat, att fullmäktige icke hade något att erinra mot att bankofullmäktiges framställning bifölles.

Bank- och fondinspektionen har i ett den 5 maj 1941 avgivet utlåtande över framställningen anfört, att, då bankofullmäktige ur valutavårdssynpunkt funnit skäl föreligga att förläna fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1942 åt ifrågavarande lag, inspektionen ansett sig icke böra motsätta sig, att åtgärder i sådant syfte vidtoges.

Chefen för finansdepartementet har i ärendet anfört, att han i likhet med bankofullmäktige funne det åt Konungen lämnade bemyndigandet att meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv fortfarande böra bibehållas, och biträdde förslaget att lagen i ämnet av den 15 december 1939 förlänades fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Utskottet.

Utskottet, som ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 20 maj 1941.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från f ö r s t a kammaren: herrar *Åkerberg, Nordborg, Friggeråker, von Horn, Sundvik*
och *Edin*; samt

från a n d r a kammaren: herrar *Holmgren, Paulsen, Andersson* i Falkenberg, *K. A. West-*
man, Gustavson i Västerås, *Hilding, Eriksson* i Sandby och *Sundberg*.
